I

*(Acte legislative)*

# REGULAMENTE

## REGULAMENTUL (UE) 2022/2036 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**din 19 octombrie 2022**

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al instituțiilor de importanță sistemică globală, cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, și metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile**

**(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) și Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului ([6]) au modificat cadrul de rezoluție al Uniunii pentru instituțiile de credit și firmele de investiții prin modificările aduse

([1]) JO C 122, 17.3.2022, p. 33.
([2]) JO C 152, 6.4.2022, p. 111.
([3]) Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2022.
([4]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).
([5]) Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226).
([6]) Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) și, respectiv, Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([9]). Respectivele modificări au fost necesare pentru a pune în aplicare în Uniune „lista internațională a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)" publicată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară la 9 noiembrie 2015 (denumită în continuare „standardul TLAC") pentru băncile de importanță sistemică globală, denumite în cadrul Uniunii instituții de importanță sistemică globală (G-SII) și pentru a consolida aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și pasive eligibile (MREL) pentru toate băncile. Cadrul revizuit de rezoluție bancară al Uniunii ar trebui să garanteze mai bine faptul că absorbția pierderilor și recapitalizarea băncilor se realizează prin mijloace private atunci când aceste bănci devin neviabile din punct de vedere financiar și intră ulterior în procedura de rezoluție.

(2) Articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că G-SII cu o strategie de rezoluție în cadrul căreia mai multe entități din grup ar putea face obiectul rezoluției (denumită în continuare „strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare" sau „strategia de rezoluție MPE") trebuie să își calculeze cerința de fonduri proprii și pasive eligibile bazată pe risc pornind de la ipoteza teoretică potrivit căreia o singură entitate din grup ar urma să facă obiectul rezoluției, iar pierderile și nevoile de recapitalizare ale oricăror filiale ale grupului respectiv ar urma să fie transferate entității de rezoluție (denumită în continuare „strategia de rezoluție cu un singur punct de intrare" sau „strategia de rezoluție SPE"). O obligație similară este prevăzută la articolul 45d alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE privind cerința suplimentară de fonduri proprii și pasive eligibile pe care autoritățile de rezoluție o pot impune în temeiul alineatului (3) de la articolul respectiv. În conformitate cu standardul TLAC, calculele respective ar trebui să țină seama de toate entitățile din țări terțe care fac parte dintr-o G-SII care ar fi entități de rezoluție în cazul în care ar fi stabilite în Uniune.

(3) În conformitate cu articolul 45h alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva 2014/59/UE și cu standardul TLAC, suma cerințelor efective de fonduri proprii și pasive eligibile ale unei G-SII cu o strategie de rezoluție MPE nu trebuie să fie mai mică decât cerința teoretică aplicabilă grupului respectiv în cadrul unei strategii de rezoluție SPE. Pentru a alinia dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu cele ale Directivei 2014/59/UE și a asigura faptul că autoritățile de rezoluție acționează întotdeauna în conformitate cu directiva respectivă și țin seama atât de cerințele de fonduri proprii și pasive eligibile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și de orice cerință suplimentară de fonduri proprii și pasive eligibile stabilită în conformitate cu articolul 45d din Directiva 2014/59/UE, articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie modificat și articolul 92a alineatul (3) din regulamentul respectiv ar trebui să fie eliminat. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritățile de rezoluție să concluzioneze că orice ajustare menită să reducă la minimum sau să elimine diferența dintre suma cerințelor efective de fonduri proprii și pasive eligibile ale unei G-SII cu o strategie de rezoluție MPE și cerința teoretică aplicabilă grupului respectiv în baza unei strategii de rezoluție SPE, atunci când cea dintâi este mai mare decât cea de a doua, ar fi inadecvată sau incompatibilă cu strategia de rezoluție a G-SII. Pentru a asigura consecvența între articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, calculul menționat la articolul 45h alineatul (2) din directiva respectivă ar trebui să țină cont și de toate entitățile din țări terțe care sunt parte a unei G-SII și care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar fi entități de rezoluție.

(4) Articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că cerința de fonduri proprii și pasive eligibile pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE care nu sunt entități de rezoluție poate fi îndeplinită, printre altele, cu instrumente de pasive eligibile. Cu toate acestea, criteriile pentru instrumentele de pasive eligibile prevăzute la articolul 72b alineatul (2) literele (c), (k), (l) și (m) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se bazează pe ipoteza că entitatea emitentă este o entitate de rezoluție. Ar trebui să se asigure faptul că respectivele filiale semnificative pot emite instrumente de datorie care îndeplinesc toate criteriile de eligibilitate, conform intenției inițiale.

([7]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([8]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

([9]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

(5) În conformitate cu articolul 72e alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este posibil ca autoritățile de rezoluție să permită unei G-SII cu o strategie de rezoluție MPE să deducă anumite deținerи de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile ale filialelor sale care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție prin deducerea unui cuantum ajustat mai mic, specificat de autoritatea de rezoluție. Articolul 72e alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul respectiv prevede că, în astfel de cazuri, diferența dintre cuantumul ajustat și cuantumul inițial se deduce din capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a filialelor în cauză. În conformitate cu standardul TLAC, această abordare ar trebui să țină seama de cerințele de fonduri proprii și pasive eligibile bazate pe risc, dar și de cele nebazate pe risc ale filialei relevante. În plus, această abordare ar trebui să se aplice tuturor filialelor din țări terțe care fac parte din respectiva G-SII, în măsura în care filialele respective fac obiectul unui regim de rezoluție a cărui respectare, potrivit autorității de rezoluție relevante din Uniune, poate fi impusă prin lege și care implementează standardele convenite la nivel internațional, mai precis documentul „Atributele-cheie ale regimurilor eficace de rezoluție a instituțiilor financiare" al Consiliului pentru Stabilitate Financiară, publicat în octombrie 2011, și standardul TLAC.

(6) Directiva (UE) 2019/879 a modificat Directiva 2014/59/UE pentru a introduce norme specifice privind subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă, mai exact, de fonduri proprii și datorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 45f alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, în cadrul grupurilor de rezoluție. Pentru a operaționaliza respectivele norme și pentru a se asigura că subscrierea indirectă este efectuată într-un mod adecvat din punct de vedere prudențial, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]) a fost mandatată, în temeiul articolului 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare în scopul de a specifica metode pentru o astfel de subscriere indirectă de resurse eligibile. Cu toate acestea, astfel cum a subliniat ABE în scrisoarea sa către Comisie din 25 ianuarie 2021, au existat mai multe neconcordanțe între cerințele în materie de delegare prevăzute în Directiva 2014/59/UE și normele prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care nu au permis aplicarea tratamentului prudențial necesar pentru îndeplinirea mandatului, conform intenției inițiale. Mai precis, ABE a remarcat că Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu permite deducerea resurselor eligibile pentru MREL internă și, ulterior, pentru aplicarea unei ponderi de risc corespunzătoare în toate cazurile relevante pentru mandatul încredințat în temeiul Directivei 2014/59/UE. Probleme similare au fost identificate în ceea ce privește cerința privind indicatorul efectului de levier prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Având în vedere respectivele constrângeri juridice, metodele elaborate de ABE ar trebui să fie încorporate direct în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, articolul 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE ar trebui să fie eliminat.

(7) În contextul subscrierii indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă de către entitățile de rezoluție în temeiul cadrului revizuit de rezoluție bancară al Uniunii, entitățile intermediare ar trebui să aibă obligația de a deduce deținerea integrală a resurselor eligibile pentru MREL internă emise de entități care nu sunt ele însele entități de rezoluție și care aparțin aceluiași grup de rezoluție. Acest lucru asigură buna funcționare a mecanismelor interne de absorbție a pierderilor și de recapitalizare în cadrul unui grup și evită dubla contabilizare a resurselor eligibile pentru MREL internă a respectivelor entități în scopul respectării de către entitatea intermediară a propriei MREL interne. Fără aceste deduceri, punerea în aplicare corespunzătoare a strategiei de rezoluție alese ar putea fi compromisă, întrucât entitatea intermediară ar putea epuiza nu numai propria capacitate de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, ci și pe cea a altor entități care nu sunt ele însele entități de rezoluție și care aparțin aceluiași grup de rezoluție, înainte ca entitatea intermediară sau acele alte entități să nu mai fie viabile. Pentru a se asigura că obligația de deducere este aliniată la domeniul de aplicare al entităților care pot fi utilizate de entitatea de rezoluție pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă și pentru a evita arbitrajul de reglementare, entitățile intermediare ar trebui să deducă deținerile de resurse eligibile pentru MREL internă emise de toate entitățile care aparțin aceluiași grup de rezoluție și care pot fi supuse obligației de respectare a MREL interne, și nu doar deținerile de resurse emise de filialele lor. Aceleași obligații ar trebui să se aplice în cazul emisiunii indirecte de resurse eligibile pentru respectarea cerinței de fonduri proprii și pasive eligibile pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE, prevăzută la articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz.

([10]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(8) Pentru ca regimul de deducere să poată rămâne proporțional, entitățile intermediare ar trebui să aibă posibilitatea de a alege combinația de instrumente constând în fonduri proprii sau pasive eligibile, cu care finanțează achiziționarea dreptului de proprietate asupra resurselor eligibile pentru MREL internă. Acest lucru ar permite entităților intermediare să evite complet orice deduceri legate de fondurile proprii atât timp cât au emis suficiente pasive eligibile. De aceea, deducerile ar trebui să se aplice mai întâi elementelor de pasive eligibile ale entităților intermediare. Dacă entitatea intermediară este obligată să respecte MREL internă în temeiul Directivei 2014/59/UE pe bază individuală, deducerile ar trebui să se aplice datoriilor eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 45f alineatul (2) din directiva respectivă. În cazul în care cuantumul care urmează să fie dedus depășește cuantumul elementelor de pasive eligibile ale entităților intermediare, cuantumul rămas ar trebui dedus din elementele lor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de nivel 1 suplimentar și de nivel 2, începând cu elementele de nivel 2, în conformitate cu articolul 66 litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Într-un astfel de caz, deducerile corespunzătoare cuantumului rămas ar trebui să fie aplicate și la calcularea fondurilor proprii pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([11]). În caz contrar, există riscul de a supraestima ratele de solvabilitate ale entităților intermediare care au emis mai degrabă fonduri proprii decât pasive eligibile pentru a finanța achiziționarea de drepturi de proprietate asupra resurselor eligibile pentru MREL internă. În plus, prin menținerea unui tratament uniform al deținerilor de resurse eligibile pentru MREL internă în scopuri prudențiale și de rezoluție, se evită o creștere nejustificată a complexității, deoarece instituțiile vor putea în continuare să calculeze, să raporteze și să publice un singur set cuprinzând cuantumul total al expunerii la risc și indicatorul de măsurare a expunerii totale atât în scopuri prudențiale, cât și în scopuri de rezoluție. Prin urmare, articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie modificat în consecință.

(9) Pentru a crește proporționalitatea regimului de deducere, acesta nu ar trebui să se aplice în cazurile excepționale în care, în temeiul articolului 45f alineatul (1) al treilea paragraf și al articolului 45f alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE, MREL internă se aplică numai pe bază consolidată, în ceea ce privește deținerile de resurse eligibile pentru MREL internă emise de entități incluse în perimetrul de consolidare. Aceeași excepție ar trebui să se aplice și atunci când respectarea cerinței privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE, prevăzută la articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se face pe bază consolidată, în temeiul articolului 11 alineatul (3a) din regulamentul menționat.

(10) Subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă ar trebui să asigure faptul că, atunci când o filială ajunge la punctul de neviabilitate, pierderile sale sunt efectiv transferate entității de rezoluție, iar filiala în cauză este recapitalizată de entitatea de rezoluție. Așadar, aceste pierderi nu ar trebui să fie absorbite de entitatea intermediară, care ar trebui să devină un simplu vehicul prin care se transferă pierderile respective entității de rezoluție. În consecință, și pentru a se asigura faptul că rezultatul subscrierii indirecte este echivalent cu cel al subscrierii directe complete, astfel cum se prevede în mandatul stabilit la articolul 45f alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, în scopul calculării cuantumului total al expunerii la risc a entității intermediare, nu ar trebui să se aplice ponderi de risc expunerilor deduse în temeiul noului regim de deduceri care urmează a fi introdus la articolul 72e din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În același sens, expunerile respective ar trebui să fie excluse din calculul indicatorului de măsurare a expunerii totale a entității intermediare. Tratamentul constând în neaplicarea ponderilor de risc și excluderea expunerilor respective din indicatorul de măsurare a expunerii totale ar trebui să se limiteze strict la expunerile deduse în conformitate cu noul regim de deduceri care urmează a fi introdus la articolul 72e din regulamentul respectiv, pentru a operaționaliza abordarea care constă în subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă.

(11) Modelele pentru publicarea de informații armonizate cu privire la MREL și cu privire la cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile care se aplică în cazul filialelor semnificative ale G-SII din afara UE, prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/763 al Comisiei ([12]), ar trebui să fie modificate pentru a reflecta noul regim de deducere aplicabil resurselor eligibile pentru MREL internă. Modelele de publicare ar trebui modificate și pentru a include cuantumul total al expunerii la risc și indicatorul de măsurare a expunerii totale pe care entitățile intermediare le-ar avea dacă nu ar fi excluse expunerile deduse în temeiul noului regim de deducere.

([11]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([12]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/763 al Comisiei din 23 aprilie 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere și publicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (JO L 168, 12.5.2021, p. 1).

(12) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume armonizarea deplină a tratamentului prudențial aplicat deținerilor de către entitățile intermediare de resurse eligibile pentru MREL internă ale entităților din același grup de rezoluție și revizuirea punctuală a cerințelor de fonduri proprii și pasive eligibile pentru G-SII și pentru filialele semnificative ale G-SII din afara UE, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(13) Pentru a evalua în mod corespunzător potențialele consecințe nedorite ale subscrierii indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă, inclusiv noul regim de deducere, și pentru a asigura un tratament proporțional și condiții de concurență echitabile pentru diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare, în special instituțiile care au o societate operațională între societatea holding și filialele sale, precum și pentru entitățile al căror plan de rezoluție prevede lichidarea lor prin procedura obișnuită de insolvență în cazul intrării în dificultate, Comisia ar trebui să reexamineze, cât mai curând posibil, punerea în aplicare a subscrierii indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă de către diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare. Comisia ar trebui să evalueze în mod corespunzător soluțiile structurale posibile la orice probleme identificate, cum ar fi extinderea posibilității pentru entitățile care nu sunt ele însele entități de rezoluție de a respecta MREL care li se aplică pe bază consolidată. Propunerea legislativă însoțitoare pe care o poate adopta Comisia ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător data aplicării tratamentului specific pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă, astfel încât să poată fi implementat înainte ca articolul 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să devină aplicabil. Această propunere legislativă ar trebui, de preferință, să fie una specifică.

(14) Pentru a se asigura faptul că instituțiile dispun de suficient timp pentru a pune în aplicare tratamentul specific pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă, inclusiv noul regim de deducere, și pentru ca piețele să poată absorbi emisiunile suplimentare de resurse eligibile pentru MREL internă, dacă este necesar, dispozițiile care prevăd tratamentul respectiv ar trebui să devină aplicabile la 1 ianuarie 2024, în concordanță cu termenul stabilit pentru respectarea MREL.

(15) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2014/59/UE ar trebui să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*

**Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013**

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), se introduce următorul punct:

„130a. «autoritate relevantă dintr-o țară terță» înseamnă o autoritate dintr-o țară terță, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 90 din Directiva 2014/59/UE;".

2. Articolul 12a se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 12a*

*Calculul consolidat pentru G-SII cu mai multe entități de rezoluție*

În cazul în care cel puțin două entități G-SII care fac parte din aceeași G-SII sunt entități de rezoluție sau entități dintr-o țară terță care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniune, instituția-mamă din UE a respectivei G-SII calculează cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile menționat la articolul 92a alineatul (1) litera (a):

(a) pentru fiecare entitate de rezoluție sau entitate dintr-o țară terță care ar fi o entitate de rezoluție dacă ar fi stabilită în Uniune;

(b) pentru instituția-mamă din Uniune, ca și cum ar fi singura entitate de rezoluție a G-SII.

Calculul menționat la litera (b) de la primul paragraf se efectuează pe baza situației consolidate a instituției-mamă din UE.

Autoritățile de rezoluție acționează în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE."

3. La articolul 49 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Prezentul alineat nu se aplică deducerilor prevăzute la articolul 72e alineatul (5)."

4. La articolul 72b alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„În sensul articolului 92b, trimiterile la entitatea de rezoluție de la literele (c), (k), (l) și (m) de la primul paragraf din prezentul alineat sunt, de asemenea, înțelese ca trimiteri la o instituție care este o filială semnificativă a unei G-SII din afara UE."

5. Articolul 72e se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care o instituție-mamă din UE sau o instituție-mamă dintr-un stat membru care face obiectul articolului 92a are deținere directe, indirecte sau sintetice de instrumente de fonduri proprii sau de instrumente de pasive eligibile ale uneia sau mai multor filiale care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție ca instituția-mamă, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective, după analizarea corespunzătoare a avizului autorităților de rezoluție sau al autorităților relevante din țara terță ale filialelor în cauză, poate permite instituției-mamă să deducă deținerile respective prin deducerea unui cuantum mai mic, specificat de autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective. Acest cuantum ajustat trebuie să fie cel puțin egal cu cuantumul (m) calculat după cum urmează:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

unde:

$i$ = indicele care desemnează filiala;

$OP_i$ = cuantumul instrumentelor de fonduri proprii emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

$LP_i$ = cuantumul instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

$\beta$ = procentul de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de întreprinderea-mamă, calculat după cum urmează:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{cuantumul tuturor instrumentelor de fonduri proprii și instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i}};$$

$O_i$ = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

$L_i$ = cuantumul pasivelor eligibile ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

$r_i$ = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluție, în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (a) din Directiva 2014/59/UE sau, în cazul filialelor din țări terțe, o cerință de rezoluție echivalentă aplicabilă filialei i din țara terță în care își are sediul social, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii sau pasive eligibile în temeiul prezentului regulament;

$aRWA_i$ = cuantumul total al expunerii la risc a entității G-SII i calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3), ținând seama de modificările prevăzute la articolul 12a sau, în cazul filialelor din țări terțe, calculat în conformitate cu reglementările locale aplicabile;

$w_i$ = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluție, în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (b) din Directiva 2014/59/UE sau, în cazul filialelor din țări terțe, o cerință de rezoluție echivalentă aplicabilă filialei i din țara terță în care își are sediul social, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii sau pasive eligibile în temeiul prezentului regulament;

$aLRE_i$ = indicatorul de măsurare a expunerii totale a entității G-SII i calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) sau, în cazul filialelor din țări terțe, calculat în conformitate cu reglementările locale aplicabile.

În cazul în care instituției-mamă i se permite să deducă cuantumul ajustat în conformitate cu primul paragraf, diferența dintre cuantumul deținerilor de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile menționate la primul paragraf și acest cuantum ajustat se deduce de către filială.";

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Instituțiile și entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din Directiva 2014/59/UE deduc din elementele de pasive eligibile deținerile lor de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instrumentele de fonduri proprii și instrumentele de pasive eligibile sunt deținute de o instituție sau o entitate care nu este ea însăși o entitate de rezoluție, ci o filială a unei entități de rezoluție sau a unei entități dintr-o țară terță care ar fi o entitate de rezoluție dacă ar fi stabilită în Uniune;

(b) instituția sau entitatea menționată la litera (a) trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 92b din prezentul regulament sau la articolul 45f din Directiva 2014/59/UE;

(c) instrumentele de fonduri proprii și instrumentele de pasive eligibile deținute de instituția sau entitatea menționată la litera (a) au fost emise de o instituție sau o entitate, astfel cum este menționată la articolul 92b alineatul (1) din prezentul regulament sau la articolul 45f alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, care nu este ea însăși o entitate de rezoluție și care aparține aceluiași grup de rezoluție ca și instituția sau entitatea menționată la litera (a).

Prin derogare de la primul paragraf, deținerile de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile nu se deduc în cazul în care instituția sau entitatea menționată la primul paragraf litera (a) trebuie să respecte cerința menționată la primul paragraf litera (b) pe bază consolidată, iar instituția sau entitatea menționată la primul paragraf litera (c) este inclusă în consolidarea instituției sau a entității menționate la primul paragraf litera (a), în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

În sensul prezentului alineat, trimiterea la elemente de pasive eligibile se înțelege ca o trimitere la oricare dintre următoarele:

(a) elementele de pasive eligibile luate în considerare în scopul respectării cerinței prevăzute la articolul 92b;

(b) datoriile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 45f alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE.

În sensul prezentului alineat, trimiterea la instrumente de fonduri proprii și instrumente de pasive eligibile se înțelege ca o trimitere la oricare dintre următoarele:

(a) instrumentele de fonduri proprii și instrumentele de pasive eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 92b alineatele (2) și (3);

(b) fondurile proprii și datoriile care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 45f alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE."

6. La articolul 92a, alineatul (3) se elimină.

7. La articolul 113, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, se aplică ponderi de risc tuturor expunerilor, cu excepția cazului în care respectivele expuneri sunt deduse din fondurile proprii sau sunt supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf, în conformitate cu dispozițiile din secțiunea 2. Ponderile de risc aplicate depind de clasa în care este încadrată fiecare expunere și, în conformitate cu secțiunea 2, de calitatea creditului. Calitatea creditului poate fi stabilită prin raportare la evaluările de credit emise de ECAI sau la evaluările de credit emise de agențiile de creditare a exportului, în conformitate cu secțiunea 3."

8. La articolul 151, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit în cazul expunerilor încadrate în una dintre clasele de expuneri menționate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(e) și litera (g) se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2, cu excepția cazului în care respectivele expuneri sunt deduse din fondurile proprii sau sunt supuse tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf."

9. La articolul 429a alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(q) expunerile care fac obiectul tratamentului prevăzut la articolul 72e alineatul (5) primul paragraf.”

10. În partea a zecea titlul I capitolul I secțiunea 3, se adaugă următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea 3a

Deduceri din elementele de pasive eligibile

*Articolul 477a*

**Deduceri din elementele de pasive eligibile**

(1) Prin derogare de la articolul 72e alineatul (4) și până la 31 decembrie 2024, autoritatea de rezoluție a unei instituții-mamă, după ce ia în considerare în mod corespunzător avizul autorităților de rezoluție sau al autorităților relevante din țări terțe ale oricărei filiale în cauză, poate aproba calcularea cuantumului ajustat $m_i$ prin utilizarea următoarei definiții a $r_i$, precum și a $w_i$:

$r_i$ = cerința totală de fonduri proprii, bazată pe risc, aplicabilă filialei i din țara terță în care aceasta își are sediul social, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii în temeiul prezentului regulament;

$w_i$ = cerința totală de fonduri proprii de nivel 1, care nu este bazată pe risc, aplicabilă filialei i din țara terță în care aceasta își are sediul social, în măsura în care cerința respectivă este îndeplinită cu instrumente care ar fi considerate fonduri proprii de nivel 1 în temeiul prezentului regulament.

(2) Autoritatea de rezoluție poate acorda aprobarea menționată la alineatul (1) în cazul în care filiala este stabilită într-o țară terță care nu dispune încă de un regim de rezoluție local aplicabil dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau prevăzut, în calea transferului prompt de active de la filială către instituția-mamă;

(b) autoritatea relevantă din țara terță a filialei a furnizat autorității de rezoluție a instituției-mamă un aviz conform căruia active egale cu cuantumul care urmează să fie dedus de filială în conformitate cu articolul 72e alineatul (4) al doilea paragraf ar putea fi transferate de la filială către instituția-mamă.”

*Articolul 2*

**Modificări aduse Directivei 2014/59/UE**

Directiva 2014/59/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 45d, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul articolului 45h alineatul (2), în cazul în care mai multe entități din categoria G-SII care fac parte din aceeași G-SII sunt entități de rezoluție sau entități dintr-o țară terță care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniune, autoritățile de rezoluție relevante calculează cuantumul menționat la alineatul (3) de la prezentul articol:

(a) pentru fiecare entitate de rezoluție sau entitate dintr-o țară terță care ar fi o entitate de rezoluție dacă ar fi stabilită în Uniune;

(b) pentru întreprinderea-mamă din Uniune, ca și cum ar fi singura entitate de rezoluție din cadrul instituției din categoria G-SII.”

2. La articolul 45f, alineatul (6) se elimină.

3. La articolul 45h, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care mai multe entități din categoria G-SII care fac parte din aceeași G-SII sunt entități de rezoluție sau entități dintr-o țară terță care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniune, autoritățile de rezoluție menționate la alineatul (1) discută și, după caz și în concordanță cu strategia de rezoluție a G-SII, convin asupra aplicării articolului 72e din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și asupra oricărei ajustări menite să reducă la minimum sau să elimine diferența dintre suma cuantumurilor menționate la articolul 45d alineatul (4) litera (a) din prezenta directivă și la articolul 12a litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru entitățile individuale de rezoluție sau entitățile dintr-o țară terță și suma cuantumurilor menționate la articolul 45d alineatul (4) litera (b) din prezenta directivă și la articolul 12a litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

O astfel de ajustare se poate aplica în următoarele condiții:

(a) ajustarea se poate aplica în ceea ce privește diferențele de calcul al cuantumurilor totale ale expunerii la risc între statele membre sau țările terțe relevante, ajustând nivelul cerinței;

(b) ajustarea nu se aplică pentru a elimina diferențele care rezultă din expunerile între grupuri de rezoluție.

Suma cuantumurilor menționate la articolul 45d alineatul (4) litera (a) din prezenta directivă și la articolul 12a litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru entitățile individuale de rezoluție sau entitățile dintr-o țară terță care ar fi entități de rezoluție dacă ar fi stabilite în Uniune nu este mai mică decât suma cuantumurilor menționate la articolul 45d alineatul (4) litera (b) din prezenta directivă și la articolul 12a litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013."

4. La articolul 129, se adaugă următorul paragraf:

„Până la 31 decembrie 2022, Comisia reexaminează impactul subscrierii indirecte de instrumente eligibile pentru îndeplinirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile asupra condițiilor de concurență echitabile între diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare, inclusiv în cazul în care grupurile au o societate operațională între societatea holding identificată drept entitate de rezoluție și filialele sale. Comisia evaluează în special următoarele:

(a) posibilitatea de a permite entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție să respecte cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile pe bază consolidată;

(b) tratamentul, în conformitate cu normele care reglementează cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, aplicat entităților al căror plan de rezoluție prevede lichidarea lor prin procedura obișnuită de insolvență;

(c) oportunitatea limitării cuantumului deducerilor necesare în temeiul articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în această privință. După caz, raportul este însoțit de o propunere legislativă, ținând seama de data aplicării articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013."

*Articolul 3*

**Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 punctele 1 și 3 până la 15 noiembrie 2023. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezentul regulament sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de articolul 2 punctele 1 și 3 din prezentul regulament.

*Articolul 4*

**Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 14 noiembrie 2022.

Cu toate acestea, articolul 1 punctul 3, punctul 5 litera (b) și punctele 7, 8 și 9 se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 19 octombrie 2022.

| *Pentru Parlamentul European* | *Pentru Consiliu* |
|---|---|
| *Președinta* | *Președintele* |
| R. METSOLA | M. BEK |